

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010108
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2022:2521010108.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci proti obžalovanému R. M. pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. apríla 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný
R. M., nar. XX.XX.XXXX X. G., trvale bytom Š. XXX,

sa uznáva za vinného, že

ako konateľ spoločnosti F.-V., F. F. E.. D.. so sídlom L.M. XXXX/X, E. F., IČO: XX XXX XXX, hoci si bol vedomý, že v zmysle článku IV bod 4.1. Rámcovej kúpnej zmluvy, ktorú uzatvoril dňa 10.7.2018 s poškodeným podnikajúcim pod menom P. U. - W. so sídlom P. XX, P., vlastnícke právo k dodanému tovaru, resp. jeho finančná náhrada, prechádza na neho ako na kupujúceho až po úplnom zaplatení kúpnej ceny, od poškodeného prevzal v období od 18.9.2018 do 21.9.2018 v P. a na iných miestach rôzny tovar na montáž vody, kúrenia a plynu, za ktorý mu bola vystavená odberateľská faktúra č. 1051802928 zo dňa 24.9.2018 s dátumom splatnosti dňa 8.11.2018 v celkovej výške 26.427,35 eur, pričom za tento v lehote splatnosti faktúry nezaplatil celú cenu a takto získaný tovar si ponechal a použil, a následne tento tovar alebo peňažný ekvivalent v lehote do 5 dní od doručenia výzvy nevrátil ani napriek písomnej výzve poškodeného zo dňa 16.4.2019, ktorú prevzal dňa 17.4.2019, čím poškodenej spoločnosti P. U. - W., so sídlom P. XX, P., IČO: XXXXXXXX, spôsobil škodu vo výške 6.741,59 eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,
č í m s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a m u
u k l a d á

Podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno k) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona a s použitím § 56 odsek 1 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 800,- eur (slovom osemsto eur).

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona mu súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala dňa 18.5.2021 na obžalovaného obžalobu pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku rozsudku.

Okresný súd Piešťany vo veci dňa 8.6.2021 vydal trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 24.6.2021 a voči ktorému obžalovaný podal odpor.

Súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, a to prečítaním jeho výpovede z prípravného konania, výsluchom poškodeného, prečítaním výpovede svedka G. V., oboznámením listinných dôkazov, správ a posudkov na obžalovaného, rozhodnutiami súdov ako aj odpisom z registra trestov a zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný bol jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti F.-V., F.. F. E.. D.. od 3.4.2008, ktorá sa okrem iného zaoberala aj stavebnou činnosťou.

Z prečítanej výpovede obžalovaného vyplýva, že podniká, je nemajetný, má dve deti, pričom počas PN, na ktorej bol od septembra 2020, poberal sociálne dávky 300 eur. Ku skutku obžalovaný uviedol, že so spoločnosťou poškodeného podpísal dňa 10.7.2018 rámcovú kúpnu zmluvu, išlo asi o tretiu verziu zmluvy a na podpis mu ju priniesol obchodný zástupca poškodeného. Na základe tejto rámcovej kúpnej zmluvy začal obžalovaný spolupracovať s poškodeným v súvislosti s realizáciou stavby na krajskom úrade v U., čo trvalo asi rok, pričom obžalovaným objednaný tovar bol dodávaný priamo subdodávateľovi obžalovaného G. V., ktorý pre obžalovaného na tejto stavbe v U. robil vodoinštalácie a kúrenárske práce. Od pána V. si zamestnanci poškodeného zobrali späť 14 kusov radiátorov, ktoré však obžalovanému neodpočítali vo faktúre. Po ukončení stavby v U. bol obžalovanému domov do obce Š. dovezený zostatkový materiál, pričom spoločnosť poškodeného napriek opakovaným telefonickým výzvam obžalovaného si tento zostatkový materiál neprevzala a nezapočítala vo faktúrach. Spoločnosť W. chcela, aby obžalovaný uhradil všetky faktúry a potom by dobropisom vrátili sumu za vrátený materiál, na čo obžalovaný nechcel pristúpiť, lebo ešte nemal doriešenú situáciu s vrátenými radiátormi. Obžalovaný uviedol, že nezaplatená zostala len časť jednej faktúry v sume 6.741,59 eur, pričom túto sumu neuhradil aj z dôvodu, že nemal dostatok finančných prostriedkov. V neskoršom období opäť obžalovaný odoberal tovar od spoločnosti poškodeného, avšak tento musel vyplácať v hotovosti. F.Č. X., F. E.. D., ktorá vymáha pre poškodeného pohľadávky, pozná, a ak obžalovanému posielali výzvy, tak ich na jeho adrese na základe splnomocnenia preberala jeho bývalá účtovníčka. Obžalovaný taktiež uviedol, že ho uvedená situácia mrzí a chcel by sa so spoločnosťou poškodeného dohodnúť.

Obžalovaný k podanému odporu proti trestnému rozkazu doložil doklady o hotovostných vkladoch na účet poškodeného zo dňa 14.5.2021 v sume 3.370,80 eur, zo dňa 23.6.2021 v sume 1.685,40 eur a zo dňa 28.6.2021 v sume 1.685,40 eur, teda celkovej sumy 6.741,60 eur.

Poškodený P. U. ako živnostník podnikajúci pod obchodným menom P. U. - W. uzavrel ako predávajúci dňa 10.7.2018 rámcovú kúpnu zmluvu so spoločnosťou F.-V., F.. F. E.. D.. zastúpenou konateľom R. M., teda obžalovaným ako kupujúcim za účelom úpravy vzájomných práv a povinností pri realizácii konkrétnych dodávok objednaného tovaru. Zmluvné strany si v článku IV bod 4.1 tejto zmluvy dohodli, že dodanie tovaru sa uskutoční (je splnené) okamihom prevzatia tovaru kupujúcim od predávajúceho, resp. od dopravcu, ak ide o dodanie tovaru rozvozom, alebo okamihom prevzatia tovaru v sídle príslušnej prevádzky predávajúceho kupujúcim, ak ide o osobný odber tovaru kupujúcim, alebo okamihom prevzatia tovaru od inej osoby, od ktorej má kupujúci v zmysle osobitnej dohody zmluvných strán prevziať tovar dodávaný predávajúcim kupujúcemu na základe tejto zmluvy. Vlastnícke právo k dodanému tovaru, resp. jeho finančnej náhrade, prechádza na kupujúceho až momentom úplného zaplataenia celej kúpnej ceny kupujúcim, t. j. predávajúci je vlastníkom dodaného tovaru, resp. jeho finančnej náhrady, až do doby úplného zaplataenia celej kúpnej ceny a kupujúci je povinný zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k zníženiu hodnoty, zničeniu, odcudzeniu, scudzeniu a/alebo poškodeniu dodaného tovaru až do momentu úplného zaplataenia celej kúpnej ceny. Pre vylúčenie pochybnosti a bez ohľadu na ostatné oprávnenia predávajúceho v zmysle tejto zmluvy sa zmluvné strany výslovne dohodli, že pred zaplataením kúpnej ceny za dodaný tovar v celom rozsahu zo strany kupujúceho je dodaný tovar kupujúcemu len zverený, pričom kupujúci nesmie previesť vlastnícke právo k dodanému tovaru na tretiu

osobu (akoukoľvek formou, resp. spôsobom), poskytnúť, prenajať, prenechať do užívania tovar tretej osobe, tovar cudziť (akoukoľvek formou, resp. spôsobom), užívať, spracovať, uhradiť ním svoje dlhy, resp. záväzky, akýmkoľvek spôsobom ho zaťažiť ani vykonať akýkoľvek úkon, ktorým by došlo, resp. mohlo dôjsť k zníženiu hodnoty tovaru. Porušenie povinnosti kupujúceho v zmysle tohto bodu 4.1. tejto zmluvy, budú obe zmluvné strany považovať za vedomé a úmyselné porušenie povinnosti kupujúceho, čo kupujúci podpisom tejto zmluvy berie na vedomie.

Poškodený P. U. vo výpovedi doplnil, že s obžalovaným sa osobne nestretol, len s ním niekoľkokrát telefonicky komunikoval, ale komunikácia s ním bola dosť náročná, lebo nerozpráva dobre po slovensky a všetky dohody, ktoré mali po pár dňoch prekrútil. Rámcovú kúpnu zmluvu s obžalovaným podpisoval obchodný zástupca. Obžalovaný im dlžil asi 6.900 eur, pričom až keď to s ním začali riešiť, spomínal vrátenie radiátorov, čo si poškodený preveril, ale bolo ich len 8, nie 14, a tieto boli poškodené a znehodnotené, takže sa nedali predať ďalej, preto ich v sklade neprijali a vyzvali obžalovaného, aby si ich prevzal. Poškodený potvrdil, že suma 6.741,59 eur bola obžalovaným dodatočne uhradená.

Z prečítanej výpovede svedka G. V. vyplýva, že pracoval pre spoločnosť obžalovaného ako subdodávateľ na základe ústnej dohody, pričom vykonával ako živnostník montáž vody, kúrenia a plynu na stavbe krajského úradu v U. a množstvo tovaru, ktoré pri tejto stavbe zabudoval mohlo mať hodnotu 26.427,35 eur, pričom tento tovar po skontrolovaní preberal on a podpísal aj dodacie listy. Na stavbe bolo aj 14 radiátorov zabalených v pôvodnej fólii, ktoré mu šofér spoločnosti W. nechcel zobrať späť, lebo sú vraj poškodené. Potom tieto radiátory odviezol k sebe domov a odtiaľ ich iný šofér spoločnosti W. zobral naspäť. Zostatok stavebného materiálu z prác v U. si zobral domov obžalovaný.

Podľa objednávok č. 19 093/18/23, 19 061/18/23, 18 985/18/23, 19 083/18/23, 19 403/18/23, 19 757/18/23, 17 338/18/23, 20 035/18/23, 20 109/18/23 a 47/18/50 zo dňa 22.8.2018 a z dní 11.9.2018 až 20.9.2018 si spoločnosť F.-V., F. F. E.. D.. ako odberateľ objednal u P. U. - W. ako dodávateľa rôznych materiálov, ktoré boli na základe dodacích listov č. DL051814804, DL051814789, DL051814788, DL051814786, DL051814730, DL051814566, DL051814565, DL051814564, DL051814563, DL051814562 a DL051814561 zo dňa 18.9.2018, resp. zo dňa 20.9.2018 dodané odberateľovi, čo bolo potvrdené odtlačkom pečiatky spoločnosti obžalovaného a jeho podpisom, k čomu dodávateľ podľa dodacích listov vystavil dňa 24.9.2018 faktúru č. 1051802928 splatnú dňa 8.11.2018 na celkovú sumu 26.427,35 eur, v ktorej opätovne uviedol, že tovar až do úplného zaplatenia zostáva majetkom firmy P. U. - W..

Spoločnosť W. listom zo 16.4.2019 oznámila spoločnosti F.-V., F. F. E..D., že majú nesplatenú sumu 23.741,59 eur z faktúry vystavenej dňa 24.9.2018, splatnej dňa 8.11.2018 a nesplatenú sumu 2.185,76 eur z faktúry vystavenej dňa 22.10.2018, splatnej dňa 6.12.2018. Súčasne spoločnosť W. vyzvala spoločnosť obžalovaného, aby vrátila tovar v tejto hodnote alebo uhradila splatné faktúry. Uvedený oznam s výzvou si obžalovaný osobne prevzal dňa 17.4.2019.

Obžalovaný žije s manželkou a dvomi dcérami spolu s rodičmi v poschodovom rodinnom dome v obci Š., v evidencii uchádzačov o zamestnanie bol naposledy v roku 2000. V registri priestupkov má od roku 2018 štyri priestupky v doprave, z čoho sú tri priestupky za prekročenie rýchlosti s pokutami od 10 eur po 20 eur a jeden priestupok z 3.8.2000 za jazdu pod vplyvom alkoholu, za čo mu bola uložená pokuta 400 eur a zákaz činnosti na 6 mesiacov.

V registri trestov má obžalovaný záznamy o dvoch odsúdeniach, a to rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/21/2021 zo dňa 9.6.2021, právoplatným dňa 9.6.2021, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 odsek 1 Trestného zákona, za skutok ktorého sa dopustil ako štatutárny orgán spoločnosti F.-V., F. F. E.. D.. v mesiacoch marec až máj 2020, za čo mu bol uložený peňažný trest 600 eur, ktorý zaplatil dňa 12.8.2021 a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Posledné odsúdenie je rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 0T/81/2021 zo dňa 28.7.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.1.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To/89/2021, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za skutok spáchaný dňa 26.7.2021 kedy viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 20 mesiacov.

Podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí na cudzom majetku väčšiu škodu malú, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 36 písmeno k) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že skutok sa stal tak ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku. Vo vzťahu k naplneniu skutkovej podstaty prečinu sprenevery mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že obžalovaný ako konateľ spoločnosti F.-V., F. F. E.. D., v ktorej bol jediným konateľom, prevzal objednaný tovar od poškodeného v hodnote 26.427,35 eur, za ktorý neuhradil sumu 6.741,59 eur v zmysle splatnej faktúry, napriek tomu, že tovar v tejto hodnote použil na stavbe v U.. Objednaniu a prevzatíu tovaru obžalovaným predchádzalo podpísanie rámcovej kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou F.-V., F. F. E.. D., ktorej konateľom bol obžalovaný a poškodeným P. U.Č., v zmysle ktorej si zmluvné strany dohodli výhradu vlastníctva, teda že vlastnícke právo na kupujúceho prechádza až úplným zaplatením kúpnej ceny a kupujúci je povinný zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k zničeniu, odcudzeniu, scudzeniu alebo poškodeniu dodaného tovaru až do momentu úplného zaplatenia kúpnej ceny. Obžalovaný napriek výzve na vrátenie tovaru zo dňa 16.4.2019, ktorú osobne prevzal dňa 17.4.2019, tovar nevrátil. Obžalovaný si tak svojím konaním prisvojil vec patriacu poškodenému, ktorá mu bola zverená na základe rámcovej kúpnej zmluvy a spôsobil tak na majetku poškodeného väčšiu škodu, teda vyššiu ako 2.660 eur.

Pokiaľ obžalovaný po prevzatíu tovaru od poškodeného pred úplným splatením tovaru s týmto nakladal v rozpore s dohodnutou výhradou vlastníctva, vedel, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, a pre prípad, že tak spôsobí, bol s tým uzrozumený, teda naplnil skutkovú podstatu prečinu sprenevery nepriamym úmyslom. Obžalovaný si svojím konaním prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená na základe rámcovej kúpnej zmluvy s výhradou vlastníctva, nakoľko na výzvu poškodeného tovar nevrátil ani neuhradil zaň kúpnu cenu.

K vyjadreniu obžalovaného, že poškodenému vrátil z dodaného tovaru 14 radiátorov a žiadal o prevzatie ďalšieho nespotrebovaného materiálu, treba uviesť, že tieto dodatočné okolnosti nemali vplyv na naplnenie skutkovej podstaty prečinu sprenevery obžalovaným, preto sa súd týmito skutočnosťami bližšie nezaoberal.

K vyjadreniu obžalovaného, že nezaplatená zostala len časť jednej faktúry v sume 6.741,59 eur, pričom túto sumu neuhradil aj z dôvodu, že nemal dostatok finančných prostriedkov, súd uvádza, že uvedená okolnosť nemá vplyv na posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného a preto sa súd ani podrobne nezaoberal finančnou situáciou spoločnosti F.-V. v čase spáchania skutku. Pri trestnom čine sprenevery sa preukazuje prisvojenie si cudzej veci, teda nakladanie s ňou ako s vlastnou, hoci ju mal páchatel len zverenú, pričom k zvereniu mohlo prísť aj na základe zmluvného vzťahu.

K argumentu obhajcu uvedenému v záverečnej reči, že bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu, nakoľko hoci boli splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný nemohol na hlavnom pojednávaní konať o dohode o vine a treste, resp. urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku, súd uvádza, že v konaní v neprítomnosti obžalovaného za splnenia zákonných podmienok využitie týchto inštitútov neprichádza do úvahy, čo však nie je porušením práva na obhajobu. Okrem toho treba podotknúť, že hlavné pojednávanie bolo niekoľko krát odročené pre ospravedlnenie sa obžalovaného.

Vyvedeniu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (napriek prevzatíu tovaru v hodnote prevyšujúcej sumu 26.000 eur, ktorý obžalovaný použil prostredníctvom svojho subdodávateľa na zabudovanie na stavbu v U., obžalovaný z tejto faktúry neuhradil sumu 6.741,59 eur) a najmä jeho

následku (spôsobenie škody 6.741,59 eur), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (neplnenie si zmluvnej povinnosti napriek dodatočnej lehote poskytnutej poškodeným a opakovaným rokovaniam zo strany poškodeného) a miere zavinenia obžalovaného (nepriamy úmysel), po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný aj napriek pomerne nízkej škode a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri ukladaní trestu súd zistil, že po spáchaní skutku v danej veci dňa 9.11.2018 bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/21/2021 zo dňa 9.6.2021, právoplatným dňa 9.6.2021, za prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 odsek 1 Trestného zákona, a to za skutok spáchaný v mesiacoch marec až máj 2020, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 600 eur, ktorý zaplatil dňa 12.8.2021, preto sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Keďže skutok v danej veci a skutok vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sú v súbehu, prichádzal do úvahy súhrnný trest k trestu uloženému obžalovaného v rozsudku vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota, avšak keďže sa na obžalovaného vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota hľadí ako keby nebol odsúdený, ustanovenia o súhrnnom treste sa v zmysle § 42 odsek 3 Trestného zákona nepoužijú. Obžalovanému tak bolo potrebné ukladať samostatný trest. Vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Lučenec sp. zn. 0T/81/2021 súd dodáva, že skutok v tejto trestnej veci nie je v súbehu so skutkom v tomto odsúdení, lebo medzitým prišlo k vyhláseniu rozsudku vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorým prišlo k prerušeniu súbehu.

Obžalovanému bol uložený peňažný trest, ktorý súd považuje za dostatočný pre ochranu spoločnosti aj pre zabránenie páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Peňažný trest bolo možné obžalovanému uložiť, nakoľko trestná sadzba za daný trestný čin je 1 rok až 5 rokov, teda horná hranica neprevyšuje 5 rokov. Súčasne súd pri ukladaní peňažného trestu prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný dlžnú sumu poškodenému dodatočne zaplatil, pričom dve platby boli vykonané ešte pred doručením trestného rozkazu obžalovanému.

Čo sa týka spôsobu spáchania činu súd prihliadol na skutočnosť, že spoločnosť F.-Bau, ktorej konateľom bol obžalovaný, prevzala tovar v hodnote 26.427,35 eur, ktorý použila na stavbe v U., pričom z fakturovanej sumy neuhradila časť vo výške 6.741,59 eur.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, keďže celú dlžnú sumu uhradil v priebehu mesiacov máj a jún 2021. Priťažujúcu okolnosť súd nezistil žiadnu. Čo sa týka odsúdení Okresným súdom Rimavská Sobota a Okresným súdom Lučenec, tieto odsúdenia boli až po spáchaní skutku v danej veci.

Posúdením osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy, má súd za to, že u obžalovaného je priaznivá prognóza nápravy s ohľadom na jeho vzdelanie ako aj priestupkovú minulosť. Obžalovanému bol s prihliadnutím na okolnosti činu, jeho následky, osobu obžalovaného ako aj uhradenie dlžnej sumy v celom rozsahu, uložený peňažný trest vo výmere 800 eur, teda pri dolnej hranici výšky peňažného trestu, pričom obžalovaný sa týmto úmyselným trestným činom snažil získať majetkový prospech pre obchodnú spoločnosť, v ktorej pôsobil ako jediný konateľ a spoločník.

Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok.

Keďže poškodený si náhradu škody neuplatnil, nakoľko obžalovaný dodatočne dlžnú sumu uhradil, súd o náhrade škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 odsek 1 Trestného poriadku), poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku), (§ 45 odsek 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.